

været stedmoderlig behandlet; nu er man endelig kommen saa vidt, at man har fundet en forsvarlig Løsning, og det er saa meget nødvendiger, at denne gennemføres, som Hærens største Mangel netop er, at den har et meget svagt og utilstrækkeligt Artilleri. — Den Forandring, som er indført med Hensyn til Officersuddannelsen, anser jeg ogsaa for meget heldig. Det har nutildbogs været temmelig længe, inden de unge Officerer kom til Tjeneste ved Afdelingerne, og derfor er det heldigt, at der er foreslaaet, at de ikke mere skulle gennemgaa Korporalskolen. Men jeg skal henstille til den høitærede Krigsminister, om det dog ikke skulde være heldigere at lade dem, der ønske at blive Officerer, ansættes ved eet Baaben og da navnlig ved Fodfolket. Seg kan ikke tro, at f. Ex. unge Mænd med nogen Nytte gennemgaa Nytterskolen, naar de derpaa halvandet Aar skulle bort fra den praktiske Uddannelse ved Nyttetsriet for at gennemgaa Officersskolen og saa skulle tilbage igjen. Seg tror derfor, at det vil være heldigere at ansætte alle de unge Mænd, der ønske at blive Officerer, ved eet Baaben, og da Fodfolket, og det saa meget mere, som Afgjørelsen af, hvilket Baaben de Baagjældende skulle træde ind i, først vil finde Sted ved Afgangsørgamen i yngste Klasse. Desuden vil sikkert Ingen have haft Skade af at gennemgaa en Infanteriskole, selv om han senere blev forsat til et andet Baaben. Et af de Spørgsmaal, som i alle Hæere for Diebliffet staar paa Dagsordenen, er Underofficersspørgsmaalet. Det er næsten umuligt at bevare de dygtige og brugbare Kræfter, man har, men endnu vanskeligere er det at skaffe en ordentlig Tilgang. Det er Principet fra 1867, som ikke har været uden Skyld derved (S. 101 m ryster paa Hovedet). Det ærede Medlem ryster paa Hovedet; men han vil maasse indrømme, at vi den Gang gjorde Underofficersklassen til noget Andet, end den tidligere havde været. Vi gjorde det til en nødvendig Betingelse for at blive Officer, at den Baagjældende først skulde være Underofficer, og Konsekventen deraf var, at man stillede ganske anderledes og større Forordninger til Underofficererne end tidligere. Men nu ville de Herrer vist erkjende, at, jo mere vi arbeide paa at gøre Underofficererne til dygtige, intelligente og kundskabsrige Folk, desto mere modarbeide vi i en vis Forstand Hærens virkelige Interesse; thi en virkelig dygtig og kundskabsrig Mand kan ikke være tjent med en saa besæden Stilling, som vi byde ham som Underofficer, naar hundrede andre Vie staa ham aabne. Det er ikke muligt ved Tal at

konstatere . . . So, det er maasse muligt ved Tal at konstatere de i Diebliffet vakante Pladser i Afdelingerne; men disse Tal ville i en vis Forstand ikke have Betydning. Derimod vilde det have virkelig Betydning at faae opgivet fra hver Afdeling, hvor mange faste Underofficerer de nu have, der virkelig kunne siges at være det, de bør være, idet man naturligvis med Nødvendighed har været henvist til mange Steder at tage, hvilke Kræfter der tilbød sig, naar man blot kunde faae de ledige Numre besat, da det med det ringe Antal af faste Underofficerer, der er normeret, ikke gaar an at holde nogen Plads vakant. Seg har set af Lønningssloven, at det er den høitærede Krigsministers Hensigt at søge dette Forhold afhjulpet derved, at man forhøier Lønnen. Det er ganske vist et Middel, men jeg tror ikke, at det er tilstrækkeligt. Seg tror, det vil være nødvendigt at sørge for, at der aabnes Underofficererne en forøget Afgang til civile Ansættelser, men ikke til Smaaposter, som til at blive Politibetjent, thi det er for ringe et Maal for en Mand at eftertrægte. Hvorfor vil man ikke her som andre Steder bruge Underofficererne til bedre Lønnede Poster, og særlig for Hærens Vedkommende ved jeg ikke, hvorfor man ikke foretrækker praktiske Underofficerer f. Ex. til Intendantposter; thi gamle erfarne Underofficerer ville ganske vist kunne gjøre mere Nytte her end de unge videnskabelig uddannede Menneſker, vi faae gennem Jorpleiningskorpset. Hvad Aldersgrænsen angaar, da har jeg udtalt mig derom forrige Aar og skal ikke komme tilbage dertil, men kun gjøre den lille Bemærkning, at jeg vilde anse det for saare heldigt, om vedkommende Lovparagraf var affattet saaledes, at det stod den Vedkommende frit for med den i Paragrafen nævnte Alder at forlange Afsted med Pension inod til Gjengjæld at være forpligtet til at staa 5 Aar til Krigsbestyrelsens Raadighed; thi hvis Krig kommer, saa vil det være aldeles vist, at vi i høi Grad ville komme til at mangle Officerer til Tjenesten paa Fronten; og vi ville da ad den af mig paa-pegede Wei have en Reserve, som kunde være os til Nytte. Blandt de Ting, som ere udeladte af det nuværende Lovforslag, er blandt Andet ogsaa Alt, hvad der angaar Forfremmelseslister. Seg vil ikke rose de nuværende Bestemmelser, men skal ikke komme ind paa en Drøftelse af dem, kun skal jeg tillade mig at bemærke, at netop fordi Forfremmelsesvæsenet er et Spørgsmaal, der berører saa mange personlige Interesser i høi Grad, derfor anser jeg det for ønskeligt, at der er Lovbestem-